

NIEUWSBRIEF

SAMEN *Kerstmis 2006*

Kerstmis 2006

Het sneeuwt niet, het vriest niet, we lopen niet in dikke jassen en mantels met warme sjaals. Handschoenen liggen nog in de kast. Geen koude oren of tintelende vingers. Niet met de handen op de rug zwierend over dichtgevroren kanalen of meertjes. Wordt het wel echt winter? De teksten van de kerstliedjes kloppen niet meer. Geen sneeuw op de takken van de bomen, geen zacht neerdalende vlokjes. Geen sneeuw in de dalen van de bergen om te skiën. Nooit meer een witte kerst?

De radio staat aan. Ik zit achter mijn computer en mijn aandacht wordt getrokken door een kort nieuwsbericht. 'Enkele jongeren trekken een gehandicapte vrouw uit haar rolstoel. Schoppen en trappen haar. Ze belandt met twee gebroken ribben in het ziekenhuis.'

Zoals de sneeuw niet meer behoort bij de winter en zacht dalende sneeuw op de bomen niet meer bij de witte kerst, hoort 'liefde' niet meer thuis in onze maatschappij? Een kind wordt het leven ontnomen op een school, een bejaarde vrouw wordt het ziekenhuis in getrapt. Bij de verdwijnende sneeuw en bevroren kanalen kunnen we ons neerleggen, maar bij het verdwijnen van de 'liefde' uit onze woonomgeving, uit onze wereld, nooit. Dat heeft alles te maken met het echte 'kerstfeest'; de viering van de geboorte van een Kind dat ons gegeven is om te blijven geloven in liefde wereldwijd.

Daarom trekken nog steeds jongeren de wereld in om 'het kind' van de straat te ontmoeten in India, Afrika, Zuid- en Midden-Amerika en in eigen land. Ver weg kerstmis vieren, doet je des te meer ervaren waar het echt om gaat als we kerstfeest vieren: de komst van een wereldomvattende liefde en vrede op aarde!

Harrie Kanters

Coördinator SAMEN

Nieuwsflits

Don Bosco Anbu Illam krijgt nieuw gebouw

Tijdens de eerste groepsreis in 1985 kwam SAMEN voor het eerst in contact met fr. Vincent. Hij was nog maar net begonnen om in Chennai, India, een plek te vinden voor zijn straatkinderen. Na veel tegenwerking streek hij met zijn kinderen neer in Royapuram, waar hij een drop-in centrum startte. Winfried en Erna waren de eerste vrijwilligers om een handje te gaan helpen. Onlangs vertrokken Rieke en Bart naar hetzelfde project. Ieder met een gitaar om meer muziek in de tent te brengen. Intussen zijn heel wat vrijwilligers in de voetsporen gestapt van Winfried en Erna. In die 20 jaar is er niets aan het project veranderd, dat bestaat uit een paar schuurtjes en een trapveldje. De lokale autoriteiten werkten tegen. Daar komt een einde aan. Het streven is om in mei 2007 een nieuw gebouw te openen. In de wijk Vyasarpady wordt druk gebouwd.

Van de straat: Don Bosco Coffeeshop ZW

In het Don Bosco Huis in Amsterdam wordt al jarenlang gedroomd van een eigen coffeeshop, gerund door dak- en thuisloze jongeren. In de coffeeshop zouden regelmatig fototentoonstellingen te zien zijn van straatkinderen, gemaakt door jongeren op straatkinderenprojecten. Een aantal van die exposities bestaan al. Voorlopig blijft het echter nog bij dromen, maar onlangs is alvast een digitale Don Bosco Coffeeshop online gegaan om de moeder van Don Bosco te eren. Dat gebeurde op 25 november, toen de Salesianen van Don Bosco herdachten dat 150 jaar geleden de moeder van Don Bosco stierf. Zij was de eerste vrijwilliger om haar zoon Giovanni te gaan helpen. Ze liet een boerendorp achter zich om in de stad Turijn haar zoon te gaan helpen. Dat was een grote stap. Tien jaar is ze bij hem gebleven. Veel vrijwilligers zijn hetzelfde gaan doen: alles achter je laten en het leven van straatkinderen te delen. Kijk voor meer informatie over de Don Bosco Coffeeshop ZW op: www.harriekanters.nl. ZW staat voor: zonder wiet en zonder winst. Deze weblog staat nog in de kinderschoenen, maar zal in 2007 meer van zich laten horen!

Verwelkomen en uitzwaaien

Verwelkomen en uitzwaaien is één van de activiteiten van SAMEN. Dat gebeurt niet alleen op Schiphol. In de afgelopen weken heeft SAMEN een aantal leden, die zich jarenlang hebben ingezet voor SAMEN, uitgezwaaid.

Petra van Ruitenbeek treedt na acht jaar terug als voorzitter van SAMEN en als coördinator van het straatkinderenweekend in maart. Michael Baumeister neemt de taak van voorzitter over. Anne Olimulder wordt de coördinator van het straatkinderenweekend in maart.

Luuke Janssen, lid van de SAMEN en coördinator van het straatkinderenweekend in november,

gaat een jaar lang werken op het Nazareth House project in Johannesburg, Zuid-Afrika. Na een jaar komt ze terug bij SAMEN.

Kijk voor meer nieuws op: www.commissiesamen.nl

Kerst in...

Familiebezoekjes afleggen, te veel eten en drinken en tureluurs worden van de kerstliedjes op de radio; zo ziet kerstmis er voor de gemiddelde Nederlander uit. Maar hoe vieren straatkinderen aan de andere kant van de wereld kerst?

Willard vierde kerstmis in Bangalore, India

'In Bangalore is kerst vooral een feest voor de (Westerse) winkels. De grote winkelstraat in het centrum is één gang van licht en de winkelcentra zijn versierd met kerstbomen en zelfs een 'Santa's home'. Kerst in India voelde voor mij erg vreemd: ik kon op straat lopen in mijn korte broek (het was ruim 20 graden) met aan mijn ene kant palmbomen en aan de andere kant knipperende kerstverlichting. Over cultuurshock gesproken...

De meeste jongens op het Bosco-project wisten wel dat met kerst de geboorte van Jezus wordt gevierd, maar het zegt ze verder weinig. De meeste zijn namelijk hindoe. De paters probeerden uit te leggen waarom het feest zo bijzonder is, maar voor de jongens is Jezus gewoon een extra god naast al die andere. Zo liet een jongen mij zijn kettinkjes zien, één met een kruisje en één met de god Shiva. Op allebei was hij even trots. Om kerst voor de jongens toch bijzonder te maken, hadden de paters cadeautjes geregeld. De kleintjes kregen een plastic tas met speelgoed, de grote jongens een nieuw overhemd en een nieuwe broek. Trots als pauwen kwamen ze mijn maatje Corinne en mij alles laten zien. Maar het mooiste moest toen nog komen. Op kerstochtend mochten alle straatkinderen van de stad naar het project toekomen. Er waren meer dan duizend kinderen, het plein voor het projectgebouw zat helemaal vol. Vol aandacht genoten ze van een program met dans en toneel door de Bosco-jongens. Daarna was het tijd voor de lunch. Razendsnel ging iedereen zitten in nette rijen en kon de staff beginnen het eten uit te delen: rijst (mét vlees), een ei en een glaasje limonade, een echt feestmaal!

Eén van de 'brothers' danste in een kerstmanpak door de rijen heen. Hij deelde felgekleurde T-

shirts uit met daarop het logo van Bosco. Iedereen trok het shirt meteen aan en het plein veranderde in een zee van blauw, geel en rood. Een paar weken later spotte ik de shirts nog steeds in de stad. Vrolijk gingen alle kinderen daarna weer weg, terug naar het harde leven van de straat. Voor een paar uurtjes hadden ze echt weer even kind kunnen zijn.'

Leonie zat in Lares, Peru

'Een kerstman kennen de kinderen van Lares niet. Een kerstboom evenmin, net als een witte kerst. Maar een kerststal kan in het rooms-katholieke Peru niet ontbreken, evenmin als de mis op kerstavond. Daarnaast is het casita (waar de kinderen verblijven) versierd met tekeningen en dergelijke. Kerst in Lares wordt dus niet uitgebreid gevierd.

'Mijn' kindjes zijn kansarme kinderen die leven in een klein dorpje hoog in het Andesgebergte. Op het project krijgen ze onderdak, eten en begeleiding, zodat ze onderwijs kunnen volgen. Voor hen is het te ver lopen vanaf de plek waar hun ouders wonen, vaak zo'n 3 à 4 uur. Er is van alles weinig en kerst wordt daarom niet uitgebreid gevierd. De pater van het project wilde dat de kinderen met kerst op het project bleven, wat erg gezellig was. Minder was dat mijn maatje Hanneke en ik kerstavond ziek op bed lagen. De volgende dag was Hanneke nog ziek, maar met mij ging het wel weer en kon ik gelukkig weer bij de kinderen van het project zijn. Met de kinderen hebben we wat spelletjes gedaan, zijn we natuurlijk naar de thermale baden geweest die Lares rijk is en hebben we een film gekeken. Op tweede kerstdag gingen veel kinderen naar hun ouders. Zoals altijd in Zuid-Amerik met bijzondere dagen, werd er iets extra's uit de kast getrokken. Er werd een schaap geslacht en in de soep verwerkt. Eerste en tweede kerstdag werden de eetbare gedeeltes voor de soep gebruikt. De 'derde' kerstdag werden ook de ogen, kaak en tanden erdoor gegooid, wat mij eetlust toch wel ietwat verdreef. Al met al is het de meest speciale kerst die ik ooit beleefd heb en ik hoop dat 'mijn Lareskindjes' dit jaar een hele fijne kerst beleven.'

Straatkinderenweekend

'Ik heb bijzondere momenten beleefd'

Jongeren uit alle delen van Nederland kwamen in november naar Assel om zich te verdiepen in het leven van straatkinderen. Sommige deelnemers kwamen zonder plannen om weg te gaan, andere hadden al een vaag idee en een aantal zijn al gevorderd in de voorbereiding en bijna klaar voor vertrek. Het programma was in grote lijnen hetzelfde als altijd, en de sfeer was ouderwets goed.

Sandra:
*'Ik hebgenoten,
plezier gehad
en een aantal
bijzondere
momenten beleefd.'*

Marieke:
*'Ik vind het erg mooi om te merken dat er een
grote groep mensen over de hele wereld op zo'n
bewuste manier bezig is met het werken met
straatkinderen. Het geeft me een warm gevoel
dat er zoveel mensen zijn die zich in willen
zetten, echt een SAMEN gevoel. Voor mijzelf was
het een nuttig, leuk en gezellig weekend
waaraan ik veel heb gehad.'*

Jonathan:
*'Voor mij was dit
weekend de start
van een reis naar
een
ontwikkelingsland.
Er is veel gepraat
over de projecten.
Het was fijn om*

*verhalen te horen en het mijne te kunnen
vertellen.'*

Lieneke:
*'Het was een zeer interessant weekend. Ik kwam
helemaal blanco, zonder enige kennis van Don
Bosco. Nu ben ik enthousiast en ga ik bedenken
wat voor project bij me past.'*

Hoe is het nu met...

Kim Janssen zit met haar maatje in Accra,
Ghana. Eerst werkte ze op een project voor
kansarme meisjes, maar inmiddels werkt ze op
een crèche.

Wat is je huidige gemoedstoestand?
*'Die is weer positief. Er is veel gebeurd maar ik
probeer alles weer positief te benaderen.'*

Waar ben je momenteel mee bezig op het
project?
*'Ik werk in een crèche en verder ben ik, samen
met Colinda, een Nederlandse vrouw,
individuele projecten aan het doen. Op dit
moment concentreer ik me op twee geestelijk
gehandicapte kindjes om ze in het speciaal
onderwijs te krijgen. Het ziet er in elk geval
voor één kindje heel positief uit.'*

Wat is de mooiste/leukste ervaring tot nu toe?
*'Mijn leukste ervaring is denk ik alle knuffels die
ik krijg van de kindjes in de crèche en van de
twee geestelijk gehandicapte kindjes. En
onverwachte leuke reacties
van mensen op straat.'*

Wat is de moeilijkste/minst leuke ervaring tot nu
toe?
*'De laatste weken zijn er veel moeilijke
momenten geweest. Op
kimmikske.waarbenjij.nu kun je lezen wat er
allemaal gebeurd is.'*

Wat valt je tegen?
*'De cultuur is op sommige vlakken veel
moeilijker' dan ik verwacht had.'*

Wat valt je mee?
*'Nou... hier zit ik al een hele tijd over te denken
maar ik kan niet zeggen wat er mee valt. Ik had
niet zo veel verwachtingen.'*

Wat vind je van het project?
*'Omdat ik nu individuele projecten doe samen
met Colinda vind ik het moeilijk daar antwoord
op te geven. Ik sta achter alles waar ik nu mee
bezig ben dus dat voelt goed.'*

Wat doe je in je vrije tijd?
*'Ik zit bij een dansgroep, daar dans ik drie keer
per week. In het weekend hebben we soms
optredens. Verder heb ik een paar hele lieve
mensen ontmoet met wie ik in het weekend ook
leuke dingen mee onderneem, bijvoorbeeld
ergens iets drinken. Je wordt hier uitgenodigd
voor van alles en dat kan je weekend ook aardig
vullen.'*

KERSTFEEST 2006

*Kerstmis,
Waar bespeur ik je vrede?
Liefde waar ben je te vinden?
Waar eindigt mijn zoektocht in deze
wereld?*

*Kerstmis,
Waar ben je te vinden?
In het kind op de straat of verlaten in de
bergen,
In het zwangere meisje, dat er alleen voor
staat?*

*Kerstmis,
Ik zoek jouw vreugde bij de mensen,
Klein en groot, arm en rijk,
In duistere en verlichte straten,
Vol geluiden schreeuwend om licht
Voor mensen klein en uitgebuit....*

*Kerstmis,
Niet weg te denken uit de verlichte
Straten en versierde winkels.
Maar waar is de plek om te schuilen
Te troosten, je hart te openen
Voor hen die zich willen verwarmen
Aan het Licht.....*

Harrie Kanters